

устие-то на Морава въ Дунавъ намѣстихъ ся за бой съ Сърбы-тъ, кои-то такожде на другъ-тъ странъ презъ рѣкъ-тъ ги чакахъ; тукъ имахъ Турцы-тъ голѣмы воены каицы, и чрезъ тѣхъ надбихъ Сърбы-тъ. — Отъ тры-тъ най-главны точки, кои-то бѣхъ опредѣлили Сърби-тъ за отбранение, едиъ-тъ сиречь на Моравъ, загубихъ съвършено.

Но и друга-та почти небѣше на Колубаръ много далеко отъ таж на Моравъ отбѣгнала. Кнезь Симу като неможаше да отбие Турцы-тъ да непреминувать презъ Дринъ, и освенъ дето че му много помагахъ други-тъ войводы, както Милошъ Обреновичъ, Стоянъ Чупичъ и Матея Ненадовичъ, приминахъ ти презъ Дринъ и улагерихъ ся предъ село Лѣшницъ, отъ кое-то мѣсто да ги отгони несмѣ и да ся наемни кнезь Симу. А по злопастие-то оня юнакъ Милошъ отъ Поцерѣ бѣше преди двѣ години загиналъ отъ едного хайдутина, катого гоняше да го улови; и Лѣшницъ сега бѣше повѣрена на братъ-тъ му, кой-то твърдѣ малкъ часть отъ братовы-тъ си свойства притяжаваше. Тоя показа голѣмо безумие, като ся сговори съ Зворничкѣй владика, (кой-то бѣше излѣгалъ съ турско-то войнство), да каже той на Турцы-тъ, да му неструвать нищо зло, като имъ ся предаде, и отиде и предаде имъ ся. Тукъ навасахъ Турцы-тъ безъ никакъвъ трудъ Кулиновъ-тъ сабъ; оныя, кои-то бѣхъ заробили, прихвърлихъ въ Боснъ, а отъ Боснъ ги проводихъ въ Цариградъ, и ни единъ отъ тѣхъ после ся невърна вече назадъ. Такожде и Антоние Богичевичъ небѣше вече живъ за да брани Лозницъ, кой-то по право